

De grote reis naar Ghana met onze gemeente delegatie.

Zaterdag 29 maart was het dan zo ver na weken lang voorbereiden zowel thuis als op het werk, ging het werkelijk gebeuren. Zaterdagmorgen half zeven even wakker geworden mijn oudste zoon Jaimy gedag gezegd voor hij naar zijn werk gaat, want ja voor het eerst dat zijn vader er twee weken niet is. Daarna Roy naar de voetbal uitgezwaaid, en al belovend dat ik kijk voor een Ghanees shirt. De laatste dingen nog in de koffer stoppen, Miranda nog even oppeppend toe spreken, dat ze allemaal leuke dingen moet gaan doen, maar ja ze houdt van aanspraak, dan maar lekker twee weken vroeg naar bed. Om 10.30 staat mijn collega Arnoud voor de deur met zijn vriendin en moeder, komen ons ophalen om ons gezamenlijk met Miranda feestelijk uit te zwaaien, op Schiphol komen wij onze andere collega's tegen te weten Ron en Joost. We drinken nog een keer een Nederlands bakje troost met de dames en gaan inchecken, koffers te zwaar vanwege de vele spullen die we voor de ghanese kindjes mee willen nemen ik wil er wat uit halen maar de Stewardess besluit dat het toch wel goed is zo. Miranda geef ik nog een laatste pakker, ze vindt het toch maar niks zo twee weken zonder ventje. Vervolgens richting vliegtuig en de lucht in, na plus minus 6 uurtjes zijn we in Ghana, we worden netjes opgehaald door het busje van het prachtige Shangri La hotel, we blijven een nachtje daar slapen en worden de volgende dag door 3 mannen van het district Kadjebi opgehaald.

Zondag 30 maart zitten we om 09.00 uur aan het ontbijt, even de koffers weer dicht en om 12.00 arriveren de twee auto's om richting Kadjebi te brengen, het is een rit van 5 a 6 uur, het wil nog verschillen de wegen zijn niet om over naar huis te schrijven, daarom mogen we alleen overdag van de burgemeester Kofi reizen. De omgeving en de natuur zijn prachtig, we rijden eerst een 2 uur en besluiten om bij het Volta meer, bij een hotel enkele heerlijk Engelse sandwiches te eten met een frisje, het uitzicht over het meer is geweldig mooi. Vervolgens zetten wij onze reis door, ik kijk me ogen uit, heel mooi groen alles, een rijke natuur en rijden zo langs de volta meer omhoog naar Kadjebi. Onder weg zie je wel veel armoede in de dorpjes, de huttenbouw in tijdens de vakantiespelen zijn er nog heilig bij. Om 18.00 uur komen we vervolgens aan, en worden vriendelijk ontvangen door mede werker van Kofi, de twee dames Anastacia en Vieda, die twee weken voor ons gaan zorgen. We eten wat en we hebben weer een vermoeiende dag achter de rug en besluiten de kamers in de bungalow te verdelen en gaan slapen.

Maandag 31 maart 05.30 gaat het wekkertje en roep de rest ook, we gaan de kist openen die we in Nederland ingepakt hebben met het gereedschap en de spullen, alles is al een maand eerder verscheept, alles ziet er goed uit en alles zit er nog in. De medewerkers van de gemeente werken komen ons helpen en zo beginnen we de eerste straatnaamborden op het achterhout te plaatsen en beugels er aan te maken zodat ze op de palen bevestigd kunnen worden. Tussen door staat er een heerlijk ontbijt klaar met eitje en we zoeken onze meegenomen kaas en smeerworst, pindakaas en chocoladepasta op. Middags na het middag eten de eerst paal met naambord helemaal afgemaakt en moet gelijk geplaatst worden want dinsdag wordt

de eerste officieel geplaatst. Joost en Frans helpen ons elke dag goed en staan ook elke dag aan onze zij, Joost moeten we eerst nog even leren hoe hij een boormachine vast moet houden, het lijken de Zijl bedrijven wel, ik besluit daar een bordje van te maken en op te hangen op de carport van KOFI zo geschiedde.

S, avonds ons eerste diner in Kadjebi, we krijgen kip met patat en toetje Koffie later deze reis hebben we het district omgedoopt in Kipjebi, want we kregen elke avond kip met rijst of rijst met kip of kip met patat of patat met kip, er was wel afwisseling. En dan s'ochtend weer een gebakken eitje.

Dinsdag 01 april weer vroeg uit de veren en weer verder monteren van de borden aan de palen, Ron gaat de piketten slaan in het dorp waar de eerste palen geplaatst moeten worden, de plaatselijke grondwerkers gaan de gaten n.l. graven, is bijna geen doen onder deze tropische omstandigheden elke dag is het tussen de 35-38 graden en de grond is keihard. S'middags worden we opgehaald voor een officiële opening van een te bouwen openbaar toilet, we worden tevens aan de plaatselijke bevolking voorgesteld en wat we komen doen. Daarna de eerste onthulling van het eerste naambordje Nemo Street, de plaatselijke bevolking loopt uit en kijken de ogen uit dit hebben ze nog nooit meegemaakt een straatnaam, en dan krijgen ze ook nog een eigen huisnummer in de loop v.d. week. Daarna willen we verder met de werkzaamheden maar de palen zijn op, de mannen hebben hun werk niet goede gedaan, dus besluiten we naar het dorpje te gaan en daar in het plaatselijk café De Happy Spot een biertje te happen, bij terugkomst eten we weer heerlijk kip we drinken nog gezellig een biertje en gaan moe maar voldaan naar bed.

Woensdag 02 april Frans Schoonderwoerd maakt me wakker om kwart voor zes met de mededeling dat de pijpen er zijn, we lossen de truck en kunnen met onze werkzaamheden verder, de medewerkers van Kofi moeten met de lijsten van de nummers komen zodat we daar ook langzaam aan kunnen beginnen als de straatnaamborden klaar zijn. Eind van de middag gaan we nog in het dorpje kijken ook bij het computercentrum, gesponsord door onze katholieke kerk uit het veen, de markt bezoeken we en de kerk etc. zeer indrukwekkend, wat een armoede, maar ze zijn o zo gastvrij. 'savonds eten we spaghetti(alle kippen waren op zeker, ik vindt het niet erg) Lekker appeltje erna en een kop koffie natuurlijk want een v.d. Meer zonder een bakkie troost dat kan niet, Daarna klap ik als een roosje in slaap, de hele dag zweten in die tropische temperaturen, maakt je slaperig en moe.

Donderdag 03 april de straatnaamborden zijn af de plaatselijke bevolking onder leiding van een gemeenteambtenaar plaatsen ze en wij gaan een begin maken met de huisnummering. We willen elke dag vroeg beginnen want dan zijn de temperaturen nog redelijk uit te houden voor ons bruni's(ghananese naam voor blanken), alleen die gene die ons moeten komen helpen laten op zich wachten, ze doen het op een iets ander tempo en tijdstip als wij, misschien hebben ze wel gelijk met zulke temperatuur. S'middags is het verzengend heet het kost je een hoop energie en je moet blijven water drinken, elke dag gaan er dozen met flesjes water doorheen en drie T-shirt op een dag. We lopen de hele dag met de boormachines en

nr. bordjes door het dorp, we komen in allerlei compoundhouses (vergelijkbaar met de wurftjes van vroeger met alle huisjes om een binnenplaats heen zoals de oude veen vroeger) alleen bij hun zijn het alleen kamertjes en meer niet. Ze poepen en piesen in de eerste bosrand, de geiten en de kippen lopen zo rond op de binnenplaats, af en toe ruikt het eigenlijk wel ranzig, en s avonds wordt er op de binnenplaats weer gekookt en gegeten, gezellig toch. Om 17.00 uur stoppen we ermee en drinken een ijskoud biertje op het terras van onze bungalow, Arnoud besluit om een paar Hollandse pinda's en borrelnootjes op te zoeken, joh wat hebben we het toch goed hé, en kijken naar de ondergaande zon en ruiken alweer die overheerlijke kip, ze hebber er toch weer een paar kunnen vinden. Lekker even douchen, water komt uit zo'n grote ton op drie poten die lekker in het zonnetje op staat te warmen, heerlijk lauw.

Vrijdag 04 april om 06.00 uur ontbijten en de plaatselijke werknemers melden zich in tussen en zijn elke dag weer even vriendelijk en beleefd. We vervolgen onze werkzaamheden en worden weer goed bijgestaan, je ziet verschrikkelijk veel je kijkt je ogen uit, bij de plaatselijke schooltjes wordt je gewoon toegezongen door de kinderen, het is zo mooi allemaal die lachende gezichtjes.

Frans en Joost onze andere twee collega's proberen de Ghanese collega, s het systeem bij te brengen voor als de straatnamen en huisnummering klaar is om dit te beheren en goed in kaart te brengen.

Zaterdag 05 april om zes uur eruit effen een kop koffie met ontbijtkoek en unox smeerworst en natuurlijk een gebakken eitje, tomaatje en uitje heerlijk toch, die kippen hebben het hier mooi druk. Het is vandaag erg heet kost een shirtje meer, maar er wordt zelfs gewassen voor ons dus we mogen niet klagen, om 10 uur doen we een bakkie in de Happie Spot, het plaatselijke cafeetje, en komen er achter dat de straten erg lang zijn, zodat we een tekort aan de hoge NRS komen. Soms loop je door een bosje heen en staan er zomeer weer 50 huisjes, die niet geïnventariseerd zijn, ja zo kom je alles tekort. Wel logisch want de systematiek kunnen ze hier helemaal niet want het is zo meteen het eerste Afrikaanse land met straatnamen en huisnummers.'s Avonds is collega Ron 29 jaar getrouwd en we besluiten om het thuisfront maar eens te bellen, Miranda en de jongens gaan goed(ik mis ze ook wel hoor), even met ze gesproken dat doe je goed.

I.v.m. het heugelijke feit van Ron organiseren we een avond met Oudhollandse spelen zoals koek happen, en vele andere rariteiten, de twee dames laten we ook geblinddoekt hun gang gaan, vreselijk lachen, Arnoud zet nog wat plaatselijke holleboomstammen muziek op zoals hij dat noemt, en na nog wat versnapering gaan we heerlijk slapen.

Zondag 06 april we mogen uitslapen, vandaag geen werkzaamheden maar de dag van rust, kerk, sociale verplichtingen, en uitstapjes. We eten om 08.00 uur en moeten op 09.30 uur in een plaatselijk katholiek kerkje zijn, we worden voorgesteld aan de bevolking en Frans doet nog een heel leuk woordje waar we mee bezig zijn en wat het doel daar van is, de kerkmis gaat beginnen, heel indrukwekkend er wordt gezongen, gedanst, de vrouwen gaan helemaal uit haar panty, aan mij wordt door zo'n plaatselijke gevraagd of ik kan dansen, ik probeer hem in het Engels wijs te maken dat ik dat alleen blootsvoets op een hete plaat kan, en dat valt nog niet een s mee. Hij vat hem wel en kan er smakelijk om lachen, we verzoeken of we iets eerder de kerk mogen verlaten want we moeten naar Assato een klein dorpje waar Frans de chieft is, dus eerst even zijn kleedje aan gaan trekken en worden door Kofi opgehaald met zijn grote jeep met gelukkig airco, want het is weer heerlijk warm. Om half twee komen we daar aan en worden feestelijk onthaald met tromgeroffel en gezang(het plaatselijk scala koor is ook vertegenwoordigd met feestelijke kleurige gewaden en die mooie zwarte kopjes erboven, heel erg leuk allemaal.

Tijdens deze ceremoniële bijeenkomst wordt er ook nog een geit geofferd, even het kopje eraf, het bloed spat in het rond, en wij mogen uit zo'n kalebas palm wijn drinken, erg lekker hoor. Aan de plaatselijke kinderen proberen we nog speelgoed en kleren uit te delen we worden bijna onder de voet gelopen, we stoppen ermee, proberen het van de week als het rustiger is nog een keer.'s Avonds nog even naar het dorpje gelopen en belanden in een geboortefeest, worden vriendelijk verzocht mee te dansen en zingen. Er worden stoelen en tafels aangesleept en drinken, zeer gastvrij allemaal, Frans besluit de kersverse ouders een financiële tegemoetkoming te doen, ze komen ons allemaal groeten en bedanken, daarna terugwandelen en de nestjes weer opzoeken, geen stroom in onze bungalow, dus Kinklat(hulpje van Kofi) trekt de aggregaat maar aan, die naast mijn kamer staat, dan maar een paar oordopjes in want geslapen moet er, want morgen de tweede werkweek, dus weer vroeg op.

Maandag 07 april half zes gaat het wekkertje weer, heerlijk vroeg eruit het is alweer warmpjes, we pakken de draad weer op laden de auto weer met spullen op, we worden elke dag gereden door een chauffeur.

De kinderen lopen met ons op als we om 7 uur de eerste plaatjes aan de huizen schroeven, ze kijken hun ogen uit dat we van die accuboormachines hebben die het doen zonder snoertje, het beton is keihard. In de loop van de dag raken de pluggen op, wij proberen ze plaatselijk ergens te krijgen maar lukt niet we moet naar een stadje verder op. 's middags gaan we naar Hohoe om te kijken in het stadje of daar wel te krijgen zijn, de ghanese mannen gaan ze van hout maken, om toch de volgende dag weer door te kunnen gaan. In de middag vallen er ook nog een paar flinke buien, het is regentijd maar na een regenbui is het weer net zo warm hoor.

Dinsdag 08 april we besluiten om eerst te ontbijten en dan de hele ochtend weg te blijven, maar de dames Anastacia en Vieda hebben ook niet zo veel zin vandaag dus we wachten met een bakkie rustig af op ons eitje. Om 07,15 kunnen we eindelijk

vertrekken het personeel zat al even op ons te wachten. In de ochtend heel veel gedaan, als we bij een huis aan komen en we beginnen in de muur te boren komt ze naar buiten hollen, een dergelijk drillboor had ze nog nooit gehoord, we proberen haar gerust te stellen en leggen uit wat we komen doen.

Overal maag je zomaar binnen komen en mee eten, we besluiten dat toch maar niet te doen, ze hebben een iets andere bereidingswijze als wij en het maagje protesteert dan tegen. Bij sommige kom je met het nr. plaatje aan en die willen het absoluut niet en hebben liever eten, na enig praten is dat ook weer opgelost. In de middag laten we de mannen nog een paar pluggen maken en wij gaan in het ziekenhuis op bezoek om spullen te brengen, mijn collega zijn vrouw heeft uit het ziekenhuis uit Nederland meegegeven, ze zijn ons erg dankbaar.

We krijgen ook nog een rondleiding en zien op de kraamafdeling een jonge vrouw met een kindje van een dag oud leggen, erg leuk allemaal. De directrice laat zien dat er niet eens stromend water uit de kraan komt, de wasbakjes hangen er wel. De waterleiding ligt aan de overkant van de straat is alleen nooit aangesloten omdat het geld op is. Als we in Nederland terug zijn proberen we daar sponsors voor te krijgen oppert Frans en Ron, wij kunnen dat alleen maar toejuichen. En zo is de dag alweer ten einde en begroeten de mensen aldaar en nemen afscheid om naar onze bungalow het avondeten te genieten, waarna ik vroeg naar bed ga, want de tropen kennen je slopen.

Woensdag 09 april deze ochtend starten we lekker vroeg en komen erachter dat de letters op beginnen op te raken, het zit n.l. zo dat in de compound houses de centrale voordeur een nr. krijgt en de kamers letters maar die gaan van A tot soms zelfs Z. zo groot zijn ze. We besluiten het met de middag hier bij te laten om dat alles opraakt, er is niet goed geïnventariseerd door de ghanese mannen ook omdat ze dit nog nooit hebben gedaan dus wel begrip hier voor. De volgende missie moet het dan toch wel goed gaan. Wij gaan alles opruimen inventariseren wat we volgende keer nodig hebben, het gereedschap worden opgeslagen in het huisje van Kofi Adje Ntim. In de middag gaan we naar Assato om een landbouwmachientje weg te brengen voor de kinderen hun moestuintje om de grond los te maken, we demonstreren hem en gelukkig doet hij het nu, aan het begin van de week deed hij het niet door de slechte benzine, er zat water in het gaat iets anders als hier. Ook proberen we nu van onze restant knuffels, poppen, kleren, snoep en ik heb ook nog een zak ballonnen van Karwei gehad om uit te delen, weer een gekkenhuis er lopen wel 300 kinderen en ouders, en ze denken dat we vrachtwagens vol spullen hebben, je zou wel willen maar het is niet zo. Uiteindelijk ben ik alles kwijt en we keren weer moe maar voldaan terug we eten en drinken wat en de dag is weer teneinde, de dagen vliegen om.

Donderdag 10 april vandaag geen haast, het wordt een klusjesdag paar dingen controleren, er staat een paal scheef met een straatnaam aan het begin van het dorp, wij gaan hem even vrij spitten, na 5 minuten gutst het zweet alweer van het ruggetje. Straatnaamborden controleren we ook even want sommige hebben ze alweer omgedraaid, want als de ene chieft een grotere straat heeft als de andere is

dat heel wat, alles draait hier om emoties. We plaatsen ook ons eigen bord, wat als een geintje begonnen is in Nederland door Arnoud en mij (we hadden n.l. twee kleine bordjes laten maken met Sjoerd Path (paadje, straat vonden we toch iets te hoogdravend) en Arnoud Path, meer voor de foto en om thuis te laten zien dat we daar geweest zijn) moesten ze uiteindelijk toch geplaatst worden, dus nu staan ze links en rechts om de burgemeesterswoning heen, Arnoud zijn paadje gaat naar de school en het voetbalveldje en de mijn gaat naar het Ambtenaren wijkje, heel leuk. Ron die al jaren mee gaat had het zover nog niet geschopt, dus moesten we in de middag ook alvast een straatje uitzoeken want zijn naam gaat dragen de volgende missie, ik legde het vast op foto, dus die staat. Ook bezoek ik father Oduma om een brief van Koos en IDI v.d. Meer even te geven die zij de vorige keer ontmoet hebben toen zij het schooltje hebben opgeknapt met de stichting Atta. Vandaag besluiten we geen kip te eten we zoeken in onze koffers en Arnoud vind zowaar nog 5 unox worsten en we laten ze opwarmen, de boerenkoolstampot mot je er maar bij denken roept hij, maar de dames bakken er overheerlijke frieten bij, ook lekker.

Vrijdag 11 april uitslapen, ontbijten de laatste dingetjes regelen in Kadjebi .

Vandaag ook wat voor wat ontspannende dingen even in het dorp gaan kijken voor wat dingen voor Miranda en zo. We zijn ook nog uitgenodigd om bij de moskee te gaan kijken, we moeten de schoenen uit en knielen neer, we worden vriendelijk welkom geheten en de dienst begint. De leider stelt ons voor en vraagt of we ook naar het dak willen kijken, want die lekt, ze hopen dat wij alles kunnen. Want hij vertelt ons dat in de ochtend de kinderen het gebruiken als leslokaal en in de middag als moskee. We gaan kijken of we in Nederland iemand daar voor kunnen benaderen, we moeten nog met ze op de foto en gaan ze verlaten. In de avond wordt door Kofi gevraagd of we een afscheidsfeestje accepteren en dat gebeurt dan ook, er is drank, hapjes, drumsticks en de mensen waar we deze twee weken mee te maken hebben gehad komen ons begroeten, erg leuk allemaal. Ook bel ik het thuisfront nog even, Miranda zit al met smart op me te wachten. Om een uurtje of half een s'nachts besluit ik dat het bedtijd is en ga heerlijk dromen over de terugreis.

Zaterdag 12 april al vroeg uit de veren, de koffers gaan weer vol, kamer leeg maken ontbijten, de heren die ons twee weken hebben geholpen lopen alweer rond om ons uit te zwaaien en nog een presentje te krijgen, we hebben ze onze T-shirts beloofd te geven waar we twee weken in rond gelopen hebben, die we van V.D. PLOEG gekregen hebben, we hadden er allemaal 5 weg te geven. Ze zijn ons er zeer dankbaar voor, ook krijgen wij ook nog een presentje van hun, een mooie zelfgemaakte armband. Om 10.00 uur staan de trucks voor, en verlaten wij Kadjebi het wordt weer een lange rit, de chauffeur stuurt behendig om de grote gaten in de weg heen het zijn er maar genoeg, er is nergens geld voor hier. Onderweg moet en we ook soms langzaam rijden voor een begrafenisfeest, dat is hier een hele happening er wordt gezongen, gedanst en gehost met de kist, iets anders als hier. We maken op de terugweg ook nog onder de middag weer een stop bij het Volta meer en genieten van het uitzicht en ons eten. Daarna vervolgen wij onze reis naar Accra de hoofdstad voor onze laatste overnachting. Bij aankomst in Accra besluiten we eerst naar een marktje om de souvenirs in te gaan kopen, daar is die twee weken

